

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.195/2011/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. június 23. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az emberrablás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2010. október 21. napján kihirdetett 6.B.26/2009/130. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában megváltoztatja a következők szerint:

III.rendű vádlott börtön-büntetését 1 (egy) év 10 (tíz) hónapra, V.rendű vádlottét 3 (három) év 4 (négy) hónapra enyhíti.

IV.rendű vádlott börtön-büntetésének végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

V.rendű vádlottal szemben utólagosan végrehajtani rendelt szabadságvesztések közül az első helyesen a Szolnoki Városi Bíróság 1.B.321/2004/32. számú ítélettel kiszabott 10 (tíz) hónap börtön-büntetés.

A vagyonelkobzásról szóló rendelkezést megváltoztatja, s azt II.rendű vádlottal szemben rendeli el 80 000 (nyolcvanezer) forintra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

I.rendű vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 21 000 (huszonegyezer) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből I.rendű vádlottat 9000 (kilencezer) Ft, V.rendű vádlottat 12 000 (tizenkettőezer) Ft terheli.

I.rendű vádlott lakcíme helyesen: ...

IV.rendű vádlott anyja neve helyesen:

I n o d o k o l á s :

A megyei bíróság ítélete ellen I.rendű vádlott az emberrablás vonatkozásában „vádelejtés” és a büntetés enyhítése, védője téves minősítés és a büntetés lényeges enyhítése végett, II.rendű és III.rendű vádlottak, valamint a védőjük enyhébb jogi minősítés és enyhítés érdekében, IV.rendű vádlott és a védője bűnsegédként elkövetett önbíráskodás büntetnének megállapítása, így eltérő minősítés és a büntetés enyhítése, míg V.rendű vádlott és a védője felmentés céljából jelentettek be fellebbezést. A nyilvános ülésen az V. r. vádlott védője másodlagos indítványt is előterjesztett, miszerint V.rendű vádlottat esetlegesen önbíráskodás büntetnében marasztalja a másodfokú bíróság, ezért a vele szemben kiszabott börtönbüntetést jelentősen enyhítse.

Az ügyész valamennyi vádlott vonatkozásában tudomásul vette a megyei bíróság határozatát.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

VI. r. vádlott tekintetében a megyei bíróság ítélete első fokon jogerőre emelkedett, ezért e terheltre a Be. 349. §-ának (1) bekezdése értelmében a felülbírálat nem terjed ki.

Az ítéletábra a jogorvoslatokkal érintett vádlottak esetében a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt - nyilvános ülésen - bírálta felül az elsőfokú ítéletet, figyelemmel a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében írtakra. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítást és e körben a jogorvoslatok sem tartalmaztak kifogást. A történeti tényállást elsősorban a bűncselekmények sértettjeinek, továbbá a vádlottak egymásra tett terhelő vallomásaira, a kihallgatott tanúk nyilatkozataira, az értékmegállapításra és a tárgyaláson ismertetett egyéb bizonyítékokra alapozva rögzítette a megyei bíróság. A feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében megvizsgálta, azokat értékelte. A logika szabályait szem előtt tartva igen részletes indokát adta, hogy mely releváns bizonyítékokat fogadott el és miért, illetve melyek voltak azok, amelyeket elvetett, ezzel indokolási kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette.

Az iratok tartalmára, valamint a nyilvános ülésen II.rendű vádlott vonatkozásában csatolt munkáltatói igazolásra figyelemmel a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján kizárólag a személyi körülményeket és a korábbi elítélésekre vonatkozó adatokat szükséges kiegészíteni, helyesbíteni a következők szerint:

I.rendű vádlottat a ...-i Városi Bíróság ... számú ítéletével, mint többszörös visszaesőt ítélte el.

II.rendű vádlott 2010. május 27. napjától a ...-i ... Kft. alkalmazásában áll, havi nettó munkabére 124 208 Ft.

III.rendű vádlott elsőként feltüntetett elítélése 2001. június 25. napján lett jogerős.

V.rendű vádlott az elsőként rögzített összbüntetési ítéletéből 2008. február 27. napján szabadult feltételes kedvezménnyel. E vádlottat a ...-i Városi Bíróság ... számú ítéletével orgazdaság büntette miatt 10 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évre felfüggesztette. A bűncselekmény elkövetési ideje 2002. március vége. Az ítélet 2005. május 20. napján emelkedett jogerőre.

E kiegészítésekkel, helyesbítésekkel a tényállás megalapozott és a Be. 352. §-ának (2) bekezdésére tekintettel a másodfokú eljárásban irányadó.

A megyei bíróság az érintett vádlottak bűnösségére okszerűen következtetett és az elkövetett bűncselekmények jogi minősítése is helyes és törvényes. Az e körben rögzített indokokkal az ítélőtábla egyetért, egyben utal arra, hogy a szabadság és az emberi méltóság elleni bűncselekmény sértettje 1.sz.sértett, míg a vagyon elleni bűncselekményé 2.sz.sértett volt. Így a történeti tényállás II. pontjában írt eseménysor nem csak térben és időben tér el, hanem különböző sértetteket is érint, ezért az emberrablás büntette és a zsarolás büntette halmazatban történő megállapítása I.rendű vádlott vonatkozásában - az ítélőtábla álláspontja szerint is - helyes.

Önbíráskodás büntettének megállapítására azért nem kerülhetett sor, mert a követelt vagyoni igény kétséget kizáróan jogtalan volt.

A rögzítettekre tekintettel az I., II., III. és IV. r. vádlottaknak, valamint védőiknek az eltérő jogi minősítés megállapítására tett indítványa nem volt megalapozott, mivel álláspontjukat a bizonyítékok eltérő értékelésével támasztották alá. Ugyanezen okból nem vezethetett eredményre V.rendű vádlottnak és a védőjének e terhelt felmentését célzó perorvoslata, hiszen a bizonyítékok felülmérlegelésére - megalapozott tényállás esetén - nincs törvényes lehetősége a másodfokú bíróságnak.

A megyei bíróság feltárta az érintett vádlottak javára és terhére figyelembe vehető bűnösségi körülményeket, amelyeket csupán azzal kell kiegészíteni, hogy valamennyi terhelt vonatkozásában további súlyosító hatása van a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságának.

I.rendű vádlott esetében a kiszabott 6 év fegyházbüntetés, figyelemmel a többszörös halmazatra, e vádlott kezdeményező, központi szerepére és kedvezőtlen előéletére semmiképpen nem tekinthető eltúlzottnak, így a büntetés enyhítése az ítélőtábla álláspontja szerint fel sem merülhet.

II.rendű vádlott a zsarolás büntettének társtetteseként e cselekményben aktív magatartást fejtett ki a tettelegességtől sem visszariadva, ezért a vele szemben alkalmazott büntetés neme és mértéke igazodik az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához és e vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokához, ezért büntetésének enyhítése nem indokolt.

II.rendű vádlott büntetéséhez képest - az ítélőtábla álláspontja szerint - III.rendű és V.rendű vádlottak büntetései nem álltak arányban és ezzel sérült az ítélet belső arányossága is. A III. és V. r. vádlottak a zsarolás büntettében, mint bűnsegédek vettek

részt, amely lényegesebb különbségtételt indokol III.rendű vádlott esetében, mint amit az elsőfokú bíróság alkalmazott, ezért az ítéletábra a Btk. 87. § (2) bekezdésének c/ pontja alapján a törvényi minimum alatt, 1 év 10 hónapra enyhítette a kiszabott szabadságvesztés mértékét.

V.rendű vádlott nem fejtett ki olyan aktív magatartást, mint II.rendű vádlott, azonban ő szervezte meg azt, hogy ki menjen segíteni. Mindez II.rendű vádlottal arányban álló büntetést indokol, de az igen kedvezőtlen előéletére figyelemmel mindenképpen magasabb tartamút, mint a II. r. vádlotté. A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság V.rendű vádlott börtönbüntetését a rendelkező részben írtak szerint enyhítette, de azt magasabb tartamban határozta meg II.rendű vádlott szabadságvesztés büntetéséhez képest.

IV.rendű vádlott cselekvősege a többi vádlotthoz viszonyítva kisebb volt. Ő a ceglédi lakásba be sem ment, társait a személygépkocsiban várta. A terhére rótt cselekmény elkövetésekor büntetlen előéletű volt, amely miatt okkal feltételezhető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért az ítéletábra a Btk. 89. §-ának (1) bekezdése alapján a kiszabott börtönbüntetés végrehajtását felfüggesztette, amelynek mértékét ugyanezen törvényhely (3) bekezdését alkalmazva a bűncselekmény tárgyi súlyát szem előtt tartva a törvényi minimumnál 1 évvel magasabb tartamban határozta meg. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés esetén kerülhet alkalmazásra, ezért az ítéletábra IV.rendű vádlott esetében - a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése következtében - a közügyektől eltiltás kiszabását mellőzte.

A büntetések ezen változtatások folytán összhangba kerültek a cselekmények tárgyi súlyával, a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokával, valamint a feltárt bűnösségi körülményekkel és nem utolsósorban az ítélet belső arányossága is helyreállt.

Az első fokú ítélet indokolásában a 37. oldal 3. bekezdése annyiban pontosítandó - a nyilvánvaló elírás folytán - hogy nem az I. r., hanem II.rendű vádlottat ítélte az első fokú bíróság börtön-büntetésre.

Az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében pontatlanul jelölte meg a Szolnoki Városi Bíróságnak az egyik utólagos végrehajtás elrendelésével érintett ítéletét, hiszen az ügyszám, de a végrehajtani rendelt büntetés tartama sem volt helyes, melyeket a másodfokú bíróság helyesbített.

A történeti tényállás, illetve az iratok tartalma alapján kizárólag az állapítható meg, hogy II.rendű vádlott a ceglédi lakásban 2.sz. sértettől összesen 80 000 Ft-ot vett át. Arra nincs bizonyíték, hogy ebből a pénzből I.rendű vádlott bármilyen módon részesült volna, ezért az ítéletábra a vagyonelkobzásról szóló elsőfokú rendelkezést megváltoztatta és kizárólag II.rendű vádlottal szemben rendelte el a teljes 80 000 Ft-ra.

Az eddig írtakra tekintettel a másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel helybenhagyta.

Az ítélet tábla a Btk. 99. §-ának (1) és (2) bekezdése értelmében I.rendű vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámította a kiszabott szabadságvesztés tartamába.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére I.rendű és V.rendű vádlottakat a másodfokú bíróság a Be. 381. §-ának (1) bekezdését alkalmazva kötelezte.

Végezetül az ítélet tábla rögzítette az I. r. vádlott lakcímét, illetve IV.rendű vádlott anyja nevét helyesen.

V.rendű vádlott vonatkozásában a feltételes szabadság megszüntetése, illetve két büntetés utólagos végrehajtása következtében a büntetések összbüntetésbe foglalásának lehetőségét az elsőfokú bíróságnak szükséges megvizsgálnia.

Debrecen, 2011. június 23.

. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 6.B.26/2009/130. számú ítélete I.rendű, II.rendű, III.rendű, IV.rendű és V.rendű vádlottak vonatkozásában a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal jogerős és IV.rendű vádlott tekintetében a szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2011. június 23.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke